

[Peter Nielsen.]

har kunnet få alle de stillede spørgsmål besvaret.

Mit parti kan ikke tilslutte sig disse anker. De idéer og motiver, der ligger til grund for lovforslaget, er allerede nævnt i arbejdsmarkedskommissionens betænkning om arbejdsløshedsøer i 1954. Princippet i denne hjælp til de ramte områder blev endvidere fastslået i forslaget om ændringer til lov om udlån til visse industrivirksomheder. Disse ændringer blev vedtaget her i folketinget den 29. april 1955 med såvel venstres som konservatives stemmer, så det kan ikke være dybere liggende principielle grunde, der nu betinger modstanden imod lovforslaget, især da det minder meget om, hvad konservative regeringer i andre lande har foreslået og fået vedtaget.

Man har i udvalget stillet ikke mindre end 20 spørgsmål, som man mener ikke er behørigt besvaret. De vedrører dog hovedsagelig statsprojekter, som man mener kan udføres i de pågældende områder, samt eventuelle landvindingsplaner. Man vil altså hellere have statsarbejder udført end yde hjælp til de private erhverv.

Mit parti ønsker selvfølgelig, at så mange som muligt af disse statsprojekter bliver bragt til udførelse, for så vidt de er realisable og formålstjenlige. Svarene vidner da også om, at der er planlagt ret store arbejder i de nævnte områder, der kan tjene til at gøre disse områder endnu mere industri-modne og medvirke til at skabe industri i disse egne, men i det hele og store er de arbejder, der er nævnt, dog engangsforanstaltninger, hvorimod det er varig beskæftigelse og produktion, der tilstræbes med dette lovforslag. Vi kan udmærket vedtage det foreliggende lovforslag og samtidig arbejde for mere landvinning, vejbyggeri, nye havne, bedre toggang og flere undervisningsanstalter i disse egne, idet alle disse ting ligesom den hjælp, som forslaget direkte vil betyde, er påkrævede.

Problemet med arbejdsløshedsøerne er selvfølgelig værst for de arbejdsløse, men alle i disse egne lider under det. Handelen har ikke så stor omsætning; når der er mange arbejdsløse, og mange kommuner stilles over for øgede sociale udgifter, efterhånden som den forsikringsmæssige understøttelse hører op for de langvarigt arbejds-

løse. Det er i det hele taget et problem, som alle i disse egne er interesseret i at få løst.

Jeg vil derfor opfordre alle de medlemmer, der er valgt i disse områder, til uanset politisk opfattelse at stemme for dette lovforslag.

Lorentzen: Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, går ud fra som givet, at lovforslaget kun omfatter de og de områder eller de og de egne, men det kan man jo ikke se af lovforslaget. Det har ikke, om jeg så må sige, geografisk begrænsning.

I øvrigt må jeg sige, at det er det mest hårdhændede udvalg, jeg nogen sinde har siddet i. Oplysninger nægtedes blankt, ja, vi kunne nok få dem engang, men de kunne formentlig først komme hen på sommeren, og forslaget skulle gennemføres en-to-tre.

Jeg vil dog tro, at de af regeringspartierne og af de højtærede ministre, der er blevet præsenteret for den artikel, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i dag har skrevet i Dagens Nyheder, vil være blevet noget betænkelige ved at gennemtrumfe forslaget sådan en-to-tre uden i virkeligheden at få gennemdrøftet alle de problemer, der står i forbindelse med et ekstraordinært lovforslag som dette, og uden at få det sat i forhold til, hvad der eksisterer af hermed beslægtede foranstaltninger. I udvalget talte vi for døve øren. Det lød kort og godt: vil I tiltræde eller vil I ikke tiltræde i det store og hele, ellers har en forhandling ingen interesse. Lovforslaget skal gennemføres en-to-tre.

Jeg håber ikke, det bliver påtalt, men jeg fristes næsten til at kalde det en uanstændig måde at gennemføre et udvalgsarbejde på angående et så betydningsfuldt lovforslag, om hvilket man med rette siger, at det muligvis danner en milepæl og indledning til noget ganske nyt i Danmark. Det kan være, det kommer til at gøre det; det kan også være, det ikke kommer til det, at det kun bliver til lygtemænd eller teoretiske betragtninger — jeg skal ikke røbe, hvad jeg selv mener om det spørgsmål, for det er i og for sig uden større betydning.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen, som søgte at holde en meget saglig linje under første behandling, blev på grund af den